

Дойдоха Моравенови. Описание на експлозията, помислили, че това е въздушен газ, едва на другия ден узнали, че е билъ атентатъ; Стоиловъ е билъ на вратата, миризма отъ бомба. Гурко билъ уволненъ—планътъ на Петроградъ съ черна точка на това мѣсто билъ изпратенъ отъ берлинската полиция, царътъ го показвалъ, обаче Гурко нищо не разследвалъ. Theilnahmslosigkeit [безучастие], като че нищо да не е станало, при молебена на другия денъ. Страхътъ на населението на 19 февруарий, изтегляло си паритъ и заминавало отъ Петроградъ. Imbecils около царя, командантътъ на двореца се возѣлъ въ количка, много gamollis и guinés. Следъ атентата била наредена строга контрола на дворцовитъ врати. Мемоаритъ върху България до царя, помощта на Цертелева. Посещенията у Игнатиева, спомнялъ си Стоилова като момче на 1864 г. въ Буюкдере у Моравенови. Възмущението на Стоилова и княза отъ статиитъ на французката Цѣлокупна върху вътрешната политика. Неприятното впечатление отъ аферата Головинъ, modus, не res; Кумани билъ лично противъ него. Хвали много Икономова, пжтувалъ съ него отъ Ломъ до тука въ една кола. Медиокритъ Икономовъ нарича „fouscarás“. Адженовъ намѣрилъ въ Букурещъ французинъ редакторъ Galli. Князътъ е енергично настроенъ (да задържи министерството). Азъ разправихъ на Стоилова за слуховетъ за неговото уволняване и замѣстяне съ Цанкова: нека искажели предъ княза това желание.

Отидохъ на вечеря. Образува се следъ вечеря предъ катедралата шествие, фенери, музика, турци съ ракети. И азъ съ Екзарха и Минчовича взехме участие въ шествието. Манифестация предъ двореца. Князътъ съ шинелъ и фуражка се показва на балкона, съ свитата си. Ура. Князътъ благодари на български: Честитъ съмъ... Донѣкъде нѣмски изговоръ. Огроменъ ентузиазъмъ. Хоро. Разотиване. Ständchen [серенада] предъ градския съветъ. Тъпани, зорли, „биволъ“ или „мечка“, цигани съ количка коватъ, еврейтъ пожарникари. Бенгалски огньове въ градината. Вървѣхме съ Начовича и Агура. — Въ кжщи писахъ писмо на баща си.

2 априлъ, петъкъ. Сутринътъ дойде у мене (in albis) Прошекъ, нищо нѣмахъ. Отидохъ у Стоилова — въ княжеската канцелария министритъ стояха като попарени. Климентъ бѣше тжженъ, Икономовъ за псувнитъ на либералитъ — това било тѣхенъ обичай (азъ: политически пеленачета); Кировичъ писалъ на Стоилова въ Петроградъ писма за у н и ф о р м а! Боерско не се явилъ въ Букурещъ, румънското правителство вървѣло въ австрийско Schlepptau [води]. Министритъ слѣзоха долу — fiers [горди], откровени и весели. Климентъ се обърна къмъ мене за училищния законъ; азъ поискахъ да се покаже на Горанова и Гюзелева—Климентъ: какво представляватъ тѣ, нищо!—Запознахъ се съ Цанкова. Дребенъ съ про-